

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab Anno Christi 1312 Usque Ad Annum 1351

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1767

VD18 9011826X

§. 19. Beneficia Anglica confert exteris.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-66305](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-66305)

Sæcul. XIV.
A.C. 1343.

§. XIX.

*Papa beneficia Anglica confert
exteris.*

Sup. §. 12. Inter Cardinales priore anno creatos erant Ademarus Robertus de S. Anastasia, & Geraldus Gardius de S. Sabina, ambo Lemovices, quibus Papa beneficia contulit Anglica. Miserunt Procuratores suos in Angliam, harum ut gratiarum effectum caperent. Sed a Prætoribus regiis, ne mandata conficerent, impediti, in carcerem contrusi, & cum ignominia eiectione e regno sunt. Papa rem edoctus ad Regem Eduardum III ita scripsit: Pridem judicavimus creatis Cardinalibus novis debere dari, unde congruenter statui suo viverent, cum Ecclesiæ negotiorum molem nobiscum ferant: & postquam bene perpenderamus omnia, non invenimus modos minus onerosos Ecclesiis, quam si Cardinalibus istis assignaremus beneficia variis in regionibus jam vacantia, vel vacatura usque ad certam summam. Ita duobus Cardinalibus Emerico & Geraldo in Aquitania tua natis beneficia in tuo sita regno decrevimus.

Tum refert, quomodo habiti sint horum procuratores: & addit: Certum est nos

nos in cunctis fere regionibus catholicis
 similes gratias reliquis Cardinalibus no-
 vis largitos esse, nec audiisse quidquam
 dici de rebellionem aliqua: & credimus ad
 tuum ipsius honorem atque commodum
 interesse, ut Cardinales ad obsequendum
 tibi nativo affectu promptissimi beneficia
 tuis in terris possideant. Utinam non
 ii, qui dignitates suas Romanæ debent
 Ecclesiæ, authores hujus violentiæ fue-
 rint; ut fuisse probabiliter creduntur. Fi-
 nit orando Regem, ut facta contra pro-
 curatores Cardinalium compenset, suum-
 que illis præsidium ferat ad negotia eis-
 dem injuncta. Dabat 28 Aug. 1343.

Sæcul. XIV.
 A.C. 1343.

Post spatium mensis Rex sic respon-
 dit: Constat jam inde a principio Eccle-
 siæ Reges antecessores nostros & Angliæ
 Optimates condidisse templa, tribuisse
 his bona & privilegia, instituisse ibi di-
 gnos Ministros, qui populos erudirent, ac
 propagarent fidem. Sed, quod acerbum
 dictu est, hæc bona obtinent homines in-
 digni, potissimum exteri, qui nunquam
 resident in locis beneficiorum, haud no-
 scunt greges suos, non intelligunt eorum
 linguam, & unice quærunt privata com-
 moda sua. Ita minuitur divinum servi-
 tium: negligitur animarum cura: cessat
 hospitalitas: Ecclesiarum jura dilabuntur,
 ædificia corruunt. Interim indigenæ
 docti probique, qui regere animas, & in-
 fenati-

Valsing.
 p. 191.
Rayn. n. 90.

Sæcul. XIV.
A.C. 1343.

fenatibus nostris idonea promere consilia scirent, relinquunt studia litterarum ex desperatione impetrandi beneficia. Præterea jus nominationis seu patronatus nobis ac regni civibus proprium circumciditur: eluditur nostra jurisdictio: & nostræ jura coronæ turpiter intereunt: simul opes regni transferuntur ad extraneos, ne dicamus, ad inimicos ejus; forsitan ex secreto proposito enervandi Angliam deprimendo Clerum ejus, ac divitiis illam exhauriendo. Cuncta hæc incommoda nuperrime nobis exposuit supremus senatus noster: & quod intolerabilia censeret, magnopere nos & concorderiter orabat, ut remedium iis afferremus. Precamur itaque, ut electiones liberas Ecclesiis cathedralibus, cæterisque permittas; eo magis, quod majores nostri primum has Ecclesias jure regio contulerint; deinde rogatu Sacræ Sedis suffragia Collegiis ac cœtibus concesserint sub certis conditionibus; & hæc concessio Romæ confirmata fuerit. Scribebat 26 Sept.

Hæc epistola continet duo momenti facta veritati contraria, nimirum ex ignorantia illius seculi. Prius est, quod Anglorum Reges instituerint & dotarint cunctas regnorum suorum Ecclesias: cum certo liqueat in Magnam Britanniam jam sub imperio Romano introductam

ductam religionem veram, ac episcopales ^{Sæcul. XIV.}
 ibi sedes constitutas esse, plerasque ante ^{A. C. 1344.}
 adventum Anglo-Saxonum, aliorumque
 barbarorum: ut legimus in decursu hi- ^{Sup. lib. 46.}
 storix hujus. Alterum est, quod Reges ^{§. 47.}
 initio habuerint jus conferendi episcopa-
 tus; & quod electiones illorum permissu
 inductæ fuerint. Vidimus sub Imperio
 Romano Episcopos electos & consecra-
 tos esse per Concilium provinciæ; neque
 Imperatorem aut Prætores ejus se inter-
 posuisse. Postquam populi barbari sedes
 illic suas collocaverant, illorum Reges in-
 terdum dominabantur in electionibus.
 Collegiorum autem suffragia sensim irre-
 pserunt: seculo duodecimo stabilita in-
 venio; nec eorum initium notare potui.

§. XX.

Novi Cardinales.

Sabbato primæ hebdomadis jejunii ver-
 ni vigesimo septimo Februarii anno
 1344 Papa Clemens duos decrevit Car-
 dinales. Prior erat Petrus Bertrandus ^{Bal. vit. 249}
 junior, nepos illius, qui ex disputatione ^{870.}
 cum Petro Cuniario sibi famam conci- ^{Sup. lib. 94.}
 liaverat, & adhuc vivebat. Ejus soror
 Margarita Bertranda nupsit Bartholomæo
 Columbario in dioecesi Viennensi, ac ex
 eorum conjugio natus est Petrus iste:
 quem Benedictus XII Canonicum Augu-
^{§. 4.}
Hist. Eccles. Tom. XXIII. N n stodu-